

Kitab Daniel - Saratus Dua Puluh Dua

Pangbukaing Kaleresan: Hiji Lalampahan ngaliwatan Daniel 11 jeung Guncangan umat Allah

Jeff Pippenger
2024-03-07

Nalika cahaya Daniel pasal sabelas, ayat opat puluh nepi ka opat puluh lima dibuka segelna dina waktu panungtungan dina taun 1989, musuh-musuh bebeneran nyayagikeun hiji panolakan anu ngidinan Allah ngungkabkeun bebeneran-bebeneran pikeun membela premis-premis dasar tina petikan dina kitab Daniel anu satuluyna jadi jejer jeung puseur serangan Iblis. Paséa ngeunaan bebeneran jeung kasalahan dina sajarah éta dipaké ku Roh Suci pikeun ngaidéntifikasi aturan-aturan nu bakal leuwih nambahan pangaweruh anu geus dibuka segelna sarta satuluyna bakal nguji generasi panungtungan dina sajarah bumi. Urang geus keur mertimbangkeun “aplikasi rangkep tilu tina nu buat,” sarta ngaidéntifikasi aplikasi-aplikasi éta minangka hiji aturan utama anu diungkabkeun tina prosés panolakan anu dipidangkeun ku Iblis salila mangsa-mangsa katukang éta. Ku Sister White, prosés paséa éta diidéntifikasi minangka “goncangan.”

“Kuring dituduhkeun kana pangersa Allah di antara umat-Na, sarta dipintonkeun yén unggal cocobaan ku prosés nyaring jeung ngamurnikeun anu tumiba ka jalma-jalma anu ngaku dirina urang Kristen ngabuktikeun yén sabagian téh ngan ukur ampas. Emas murni henteu salawasna katingali. Dina unggal krisis kaagamaan, aya anu ragrag dina panggodaan. Guncangan ti Allah ngabelesatkeun jalma réa kawas daun garing. Kasuksesan ngalobaan sakumpulan jalma anu ngan ukur ngaku-ngaku. Kasusah nyapukeun maranéhna kaluar tina gareja. Sabagé hiji golongan, sumanget maranéhna henteu pageuh jeung satia ka Allah. Maranéhna kaluar ti antara urang sabab maranéhna lain kaasup urang; sabab nalika kasangsaraan atawa panganiayaan timbul ku lantaran firman, loba anu tigenclang.” Testimonies, jilid 4, 89.

“Guncangan” téh dihasilkeun nalika bebeneran dibuka segelna ku Singa ti kaom Yuda sarta sanggeus éta diwanohkeun.

“Kuring nanya harti tina oyagna anu ku kuring geus katénjo, sarta dipintonkeun ka kuring yén éta bakal disababkeun ku kasaksian anu terus terang anu dipanggero kaluar ku piwuruk ti Saksi Anu Sajati ka urang Laodikea. Ieu bakal mangaruhan kana hate jalma anu narimana, sarta bakal nungtun anjeunna pikeun ngangkat luhur standar jeung nyemburkeun bebeneran anu terus terang. Sabagian jalma moal sanggup nanggung kasaksian anu terus terang ieu. Maranéhna bakal ngalawan éta, sarta ieu lah anu bakal nimbulkeun hiji oyagna di antara umat Allah.” Early Writings, 271.

Asupna “bebeneran” salawasna nimbulkeun hiji oyag, sarta bebeneran anu dibuka segelna dina taun 1989, ngalakukeun hal éta pisan. Salah sahiji mangpaat tina panolakan anu diarahkeun ngalawan bebeneran éta nyaéta mekarkeunana sakumpulan aturan pikeun netepkeun nambahanana pangaweruh sapanjang taun-taun anu nuturkeun 1989. Mekarkeunana aturan-aturan éta saajar jeung mekarkeunana sakumpulan aturan dina mangsa kaum Millerite. Sakabéh panerapan rangkep

tilu tina nubuat Kitab Suci nyumbang kana kajelasan kajadian-kajadian dina poé-poé panungtungan.

Pamakéan tilu rupa ngeunaan Roma jeung Babul netepkeun hubungan antara éta awéwé jeung éta sato galak anu ditumpakan ku anjeunna sarta anu diparéntah ku anjeunna salila sajarah krisis hukum Minggu, anu ogé mangrupa sajarah pangadilan éksékutif Allah ka palacuran Babul.

Panerapan rangkep tilu tina “utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian,” kitu deui tina “Elia,” ngaidéntifikasi pagawéanana, jeung talatahna dina dua période anu ngagambarkeun panutupan mangsa kasempetan rahmat dina poé-poé panungtungan. Période kahiji dimimitian ku sora kahiji dina Wahyu pasal dalapan welas, anu ngalambangkeun mimiti pangadilan panalungtikan ka nu hirup pikeun Adventisme Laodikia, sarta période panungtungan dimimitian ku sora kadua dina Wahyu pasal dalapan welas, anu ngalambangkeun pangadilan eksekutif ka palacuran Babul.

Palarapan tilu rupa ngeunaan Roma jeung Babul ngawakilan sajarah lahiriah umat Allah dina poé-poé panungtungan, sedengkeun palarapan tilu rupa ngeunaan Élia jeung utusan anu nyadiakeun jalan ngawakilan sajarah batiniah umat Allah dina poé-poé panungtungan. Palarapan tilu rupa tina tilu Pati Baga ngécéskeun amanat anu ngalangkung dina duanana mangsa, anu babarengan ngawakilan mangsa panutup pangadilan, anu dimimitian ku kulawarga Allah, tuluy satuluyna ka jalma-jalma anu aya di luar kulawarga Allah. Tilu Pati Baga nandakeun yén Islam téh amanat hujan panungtungan, sarta ogé pakakas pangadilan anu dipaké ku Allah pikeun jalma-jalma anu maksa ibadah ka panonpoé ka sakumna umat manusa. Panutupan pangadilan ngawakilan “poé-poé pamales kanyeri Allah,” boh ka garéja-Na anu murtad boh ka jalma-jalma jahat anu aya di luar garéja-Na.

Nalika Isa mimiti ngamimitian palayanan-Na di garéja di Nasaret, Anjeunna ngagunakeun Yesaya pasal genep puluh hiji pikeun netepkeun palayanan, pesen, jeung padamelan-Na, anu ngawengku pangidéntifikasian waktu pamales kanyeri Allah. Palayanan, pesen, jeung padamelan-Na éta ngalambangkeun heula palayanan, pesen, jeung padamelan saratus opat puluh opat rébu, sabab sacara nubuat maranéhna nuturkeun Anak Domba ka mana baé Anjeunna angkat.

Roh Pangéran ALLAH aya kana Kami; ku sabab PANGERAN parantos ngurapan Kami pikeun ngawartakeun béja hadé ka anu lemah lembut; Anjeunna parantos ngutus Kami pikeun ngabebenah anu patah hate, pikeun ngembarkeun kamerdékaan ka nu katangkep, jeung kabukana panjara ka maranéhna anu kagari; Pikeun ngembarkeun taun anu katarima ku PANGERAN, jeung poé pamales kanyeri ti Allah urang; pikeun ngalipur sakumna anu keur milu prihatin; Pikeun netepkeun ka maranéhna anu milu prihatin di Sion, pikeun mikeun ka maranéhna kaéndahan pikeun gaganti lebu, minyak kabungahan pikeun gaganti kasedihan, papakéan pujian pikeun gaganti sumanget anu beurat; supaya maranéhna bisa disebut tangkal-tangkal kabeneran, tanduran PANGERAN, supaya Anjeunna dimulyakeun. Jeung maranéhna bakal ngawangun deui ruruntuhan baheula, maranéhna bakal ngadegkeun deui karuksakan anu kapungkur, jeung maranéhna bakal ngomean kota-kota anu ruruntuh, karuksakan ti loba turunan. Jeung urang asing bakal nangtung sarta ngurus ingon-ingon maranéh, jeung anak-anak jalma asing bakal jadi tukang ngabajak sawah maranéh jeung

tukang ngurus kebon anggur maranéh. Tapi maranéh bakal dingaranan Imam-imam PANGERAN: jalma-jalma bakal nyebut maranéh Palayan-palayan Allah urang: maranéh bakal ngadahar kakayaan bangsa-bangsa séjén, jeung dina kamulyaan maranéhna maranéh bakal ngagungkeun diri. Yesaya 61:1–6.

Isa dibabarkeun ku pangurapan dina waktos Anjeunna dibaptis, sarta titinggal jalan éta ngagambarkeun tanggal 11 Séptémber 2001 nalika pangurapan Roh Suci mimiti turun ka jalma-jalma anu ngakuan yén curahan hujan panungtungan dina poé-poé panungtungan geus dilambangkeun ku sajarah kaum Millerite, anu mangrupa ruruntuhan-ruruntuhan baheula anu bakal diwangun deui ku saratus opat puluh opat rébu, sanggeus maranéhna mulang kana jalan-jalan heubeul Yeremia.

Pesen ngeunaan kabeneran Kristus ti pemberontakan taun 1888 deui jadi bebeneran kiwari, sarta pesen ti pemberontakan taun 1888 téh nya éta warta hadé anu boga kakawasaan pikeun ngabebatkeun hate nu remuk, tapi henteu miboga daya pikeun muka hate nu keras tina jalma-jalma anu boga panon pikeun ningali, tapi henteu nénjo, jeung anu boga ceuli pikeun ngadéngé, tapi henteu ngarti. Pesen ngeunaan kabeneran Kristus ti pemberontakan taun 1888 ogé nya éta pesen ka Laodikia anu harita sumping deui pikeun muka panto panjara jalma-jalma anu jadi tawanan dosa ku Anjeunna anu boga kakawasaan pikeun muka panto-panto anu teu aya saurang ogé bisa muka, jeung nutup panto-panto anu teu aya saurang ogé bisa nutup.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, jalma-jalma anu kudu mawa éta warta alus, ogé kudu ngumumkeun taun katampi ku Gusti sarta poé pamales kanyeri Allah. Taun katampina ku Gusti ogé mimiti dina mangsa éta, sarta Anjeunna sapinuhna kersa narima tobatna saurang Laodikea, nepi ka datangna poé pamales kanyeri Allah dina hukum Minggu anu enggal bakal datang di Amérika Sarikat. Sanggeus éta, pamales kanyeri-Na bakal dinyatakeun ka hiji garéja anu nolak nganyaho waktu kedatanganana, sarta dina waktu anu sarua pangadilan anu maju saeutik-saeutik kana palacuran Babul dimimitian.

Dina poe panarimaan-Na, Anjeunna ngajangjikeun bakal ngahibur sakumna anu sedih, sarta jalma-jalma anu ngungun di Yerusalem digambarkeun dina Yehezkiel pasal salapan. Panghiburna datang ku jalan Sang Panglipur, ngaliwatan panarimaan amanat hujan panungtungan anu harita keur dicurahkeun ka maranéhna. Tapi ngan lamun maranéhna ngakuan hujan éta. Sanggeus maranéhna miboga Sang Panglipur, sarta ngalaksanakeun pagawean ngawangun deui tempat-tempat ruruntuhan baheula, ngaliwatan métodologi “garis kana garis,” anu digambarkeun dina petikan Yesaya minangka pagawean nempatkeun garis nubuat anu ngawakilan karuksakan sajarah anu suci, kana garis nubuat séjén anu ngagambarkeun hiji karuksakan. Dina éta pagawean maranéhna ngadegkeun deui karuksakan-karuksakan ti loba turunan. Tuluy “jalma-jalma asing” bakal ngaréspon ka jalma-jalma anu ngungun, anu diangkat jadi panji, sangkan katempo ku jalma-jalma asing éta.

Pangwawaran Kristus ngeunaan karya jeung palayanan-Na, sakumaha ditepikeun dina Yesaya pasal genep puluh hiji, nyaéta karya jeung palayanan saratus opat puluh opat rébu. Karya éta geus digambarkeun dina gerakan-gerakan reformasi anu suci, sarta dina taun 1989, waktu ahir téh

sumping, anu ku sadaya “waktu-waktu ahir” saméméhna geus diprajangjikeun. Sakumaha hiji ayat, Daniel pasal dalapan ayat opat welas, diaku minangka dasar jeung tihang puseur gerakan Millerite, ayat anu jadi dasar jeung tihang puseur gerakan Future for America nyaéta Daniel pasal sabelas ayat opat puluh. Pikeun kaum Millerite, cahaya tihang puseur dilambangkeun minangka cahaya tina titingalian Walungan Ulai, jeung pikeun gerakan Future for America cahaya tihang puseur dilambangkeun minangka cahaya tina titingalian Walungan Hiddekel.

“Caang anu ditampi ku Daniel ti Allah dipaparinkeun husus pikeun poe-poe panungtungan ieu. Tetempoan-tetempoan anu anjeunna tingali di sisi walungan Ulai jeung Hiddekel, walungan-walungan agung di Sinear, ayeuna keur dina prosés kacumponan, sarta sakumna kajadian anu geus dinubuatkeun baris geura kajadian.” Testimonies to Ministers, 112.

Caang tina duanana titingalian anu digambarkeun ku dua walungan éta silih pakait, sarta kajadian dina poé-poé panungtungan. “Patalina” maranéhna silih, ngagambarkeun ngahijina kamanusaan jeung kaallahan, anu mangrupikeun pesen anu ku Sister White terus-terusan ditegeskeun minangka pesen Kristus dina kontéks yén kamanusaan anu ngahiji jeung kaallahan henteu ngalakukeun dosa. Dua walungan éta ngagambarkeun patalina éta pisan.

“Taya lian ti ta’at anu sampurna nu bisa nyumponan patokan pangersa Allah. Mantenna henteu ngantep parentah-parentah-Na jadi samar. Mantenna henteu maréntahkeun hiji hal ogé iwal ti nu mémang perlu sangkan manusa dihiijikeun dina kasaluyuan jeung Anjeunna. Urang kudu nunjukkeun ka para jelema dosa kana cita-cita sipat-Na sarta nungtun maranéhna ka Kristus, ku rahmat-Na wungkul cita-cita ieu bisa kahontal.

“Jurusalamet nanggung ku Mantenna sorangan sagala kalemahan kamanusaan sarta hirup tanpa dosa, supaya manusa ulah sieun yén ku sabab kalemahan kodrat manusa maranéhna moal bisa unggul. Kristus sumping pikeun ngajadikeun urang ‘pamilon kana kodrat Ilahi,’ sarta hirup-Na nyatakeun yén kamanusaan, lamun ngahiji jeung kailahian, henteu ngalakukeun dosa.

“Juru Salamet ngelehkeun pikeun mintonkeun ka manusa kumaha anjeunna bisa ngelehkeun. Sadaya gogoda Iblis, ku Kristus disanghareupan ku firman Allah. Ku ngandelkeun kana jangji-jangji Allah, Anjeunna nampa kakawasaan pikeun nurut kana parentah-parentah Allah, sarta nu ngagoda teu bisa meunang kauntungan naon-naon. Kana unggal gogoda jawaban-Na nya éta, ‘Aya katulis.’ Ku kituna Allah parantos maparin ka urang firman-Na pikeun ngalawan kajahatan. Jangji-jangji anu kacida agengna tur mulya téh kagungan urang, supaya ku éta urang ‘jadi pamilon kana kodrat ilahi, sanggeus luput tina karuksakan anu aya di dunya ku hawa napsu.’ 2 Petrus 1:4.”

“Béjakeun ka anu keur kagoda supaya ulah ningali kana kaayaan, kana kalemahan dirina sorangan, atawa kana kakuatan gogoda, tapi kana kakuatan firman Allah. Sakabéh kakuatanana téh jadi milik urang. ‘Firman-Mu,’ saur nu nulis jabur, ‘ku sim kuring geus disimpen dina hate, supaya abdi ulah dosa ka Anjeun.’ ‘Ku firman biwir-Mu abdi geus dijaga tina jalan-jalan nu mawa ka cilaka.’ Jabur 119:11; 17:4.” The Ministry of Healing, 181.

Nambahaning kawruh ing taun 1798 lan ing taun 1989, mujudaké pambukakan segelé Sabdaning Allah kang profètis. Sabda-Nipun maringi kakuwatan kanggo ngalahaké kaya Panjenengané ngalahaké, lan “gesang-Nipun mratelakaké bilih kamanungsan, manunggal kaliyan kaallahan, boten nindakaken dosa.” Wahyu ing Kali Ulai punika wahyu marah bab rawuhipun Panjenengané, ingkang kaperlambang déning ramalan rong ewu telung atus dinten. Wahyu ing Kali Hiddekel punika wahyu chazon bab sajarah profètis, ingkang kaperlambang déning ramalan rong ewu gangsal atus kalih dasa taun. Wahyu marah nggambaraken kaallahan lan wahyu chazon nggambaraken kamanungsan.

Dua walungan di Sinear kuna, nyaéta Ulai jeung Hidékel, atawa anu kiwari dipikawanoh minangka Tigris jeung Efrat, ahirna ngahiji kana jalur cai Shatt al-Arab di beulah kidul Irak, sarta Shatt al-Arab tuluy ngalir jeung muara ka Teluk Pérsia. Isa ngagunakeun hal-hal jasmani jeung alamiah pikeun ngagambarkeun anu rohani, sarta titingalian-titingalian anu patali jeung dua walungan éta, anu ayeuna keur dina prosés kacumponan, ngagambarkeun hiji pakaitan antara anu manusa jeung anu ilahi anu kajadian nalika éta ngahontal ahir lalampahanana ka laut. Kaleresan ieu diteguhkeun dina awal dua nubuat anu dilambangkeun ku dua titingalian dina Daniel pasal dalapan, ayat tilu welas jeung opat welas. Hiji titingalian nyaéta patarosanana, nu hiji deui nyaéta jawabanana, sarta sacara logis éta duanana teu bisa dipisahkeun.

Visi ngeunaan kamanusaan, anu nandaan dipidakna tempat suci jeung pasukan, dimimitian dina taun 677 SM, jeung visi ngeunaan kaallahan, anu nandaan penampakan Kristus, dimimitian dina taun 457 SM. Patalina antara kaallahan jeung kamanusaan dilambangkeun ku dua ratus dua puluh taun, anu nyambungkeun dua titik awal tina dua visi éta. Dua ratus dua puluh mangrupikeun lambang “patalina kamanusaan jeung kaallahan,” sarta ogé dilambangkeun ku patalina antara nambahanana pangaweruh dina waktos panungtungan taun 1798, jeung nambahanana pangaweruh dina waktos panungtungan taun 1989.

Pesen anu diformalkeun anu asalna tina nambahanana pangaweruh dina taun 1798, mimiti dipidangkeun ku Miller dina taun 1831 (tuluy dina koran Vermont Telegraph dina taun 1833). Taun 1831 nyaéta dua ratus dua puluh taun sanggeus diterbitkeunnana Alkitab King James dina taun 1611. Alkitab King James ngawakilan hiji dokumén rangkep dua tina Perjangjian Heubeul jeung Perjangjian Anyar. Mimiti jeung tungtungna dua ratus dua puluh taun éta “ngahubungkeun” hiji terbitan ilahi jeung hiji terbitan manusa. Eusi inpormasi dina terbitan manusa éta asalna tina cahaya ilahi anu dibuka segelna dina waktu ahir dina taun 1798, tuluy diformalkeun ngaliwatan karya hiji alat manusa, anu geus mimiti medalkeun éta dina taun 1831. Éta téh hiji terbitan ilahi, kalayan hiji pesen anu disegel sacara ilahi, anu satuluyna dibuka segelna ku umat manusa, sarta sanggeus éta dipidangkeun ku hiji alat manusa. Kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “medalkeun” dina firman Allah hartina nyauran kalayan sora tarik (ka), (jadi) kasohor, tamu, ngondang, nyebut, méré ngaran, ngawawar, ngumumkeun, ngucapkeun, medalkeun. Miller mimiti medalkeun pesenna dina taun 1831, tuluy dina taun 1833 éta sacara harfiah diterbitkeun dina Vermont Telegraph.

Pesen anu geus diformalkeun anu asalna tina nambahanana pangaweruh dina taun 1989, mimiti diterbitkeun dina taun 1996 (dina majalah The Time of the End), dua ratus dua puluh taun

sanggeus diterbitkeunana dua dokumén suci anu dipikawanoh minangka Declaration of Independence dina taun 1776 (jeung saterusna Constitution of the United States) dina taun 1789. Mimiti jeung tungtungna dua ratus dua puluh taun éta ngahubungkeun kadewaan jeung kamanusaan, sarta hal éta dilakukeun ngaliwatan diterbitkeunana dua dokumén ilahi, dimimitian dina taun 1776. Nalika kitab Daniel dibuka segelna dina waktu ahir dina taun 1989, pesen anu geus diformalkeun, anu geus diwujudkeun ngaliwatan karya hiji pakakas manusa, diterbitkeun dina taun 1996. Runtuyanana nyaéta hiji publikasi ilahi, tuluy hiji pambukaan segel, tuluy hiji publikasi manusa.

Dina duanana mangsa ahir, tilu léngkah bebeneran diidentifikasi. Duanana dimimitian ku hiji publikasi ilahi minangka léngkah kahiji, sarta hiji publikasi manusa anu ngajelaskeun hiji pesen ilahi nyaéta léngkah panungtungan. Léngkah tengah nyaéta nalika Singa ti kaom Yuda muka segel pesen ilahi pikeun sajarah anu tangtu éta, lajeng satuluyna milih hiji sarana manusa pikeun ngumpulkeun cahaya anu geus dibuka segelna tina dokumén ilahi. Nalika pambukaan segel éta lumangsung, aya pambarontakan anu dipintonkeun ku jalma-jalma jahat anu henteu ngartos kana nambahanana pangaweruh. Ku kituna, hiji publikasi ilahi dilambangkeun ku hurup kahiji dina alfabét Ibrani, nambahanana pangaweruh dilambangkeun ku hurup katilu welas tempat pambarontakan dipintonkeun, jeung publikasi manusa ngeunaan pesen ilahi husus pikeun sajarah éta nyaéta hurup panungtungan dina alfabét Ibrani, sarta lamun dicokot babarengan éta tilu hurup ngandung harti “bebeneran”.

Panempoan-panempoan ngeunaan Walungan Ulai jeung Hiddekel anu ayeuna keur dina prosés kacumponan nandakeun yén dina poé-poé panungtungan, paningkatan pangaweruh ti duanana walungan ngahiji pikeun ngabuktikeun yén kaallahan anu ngahiji jeung kamanusaan henteu ngalakukeun dosa. Daniel narima éta panempoan anu ngagambarkeun nembonganana Kristus dina panutupan nubuat dua rébu tilu ratus taun dina taun 1844 nalika anjeunna aya di sisi Walungan Ulai.

Jeung sim kuring ningali dina hiji titingalian; sarta kajadian, waktu sim kuring ningali éta, yén sim kuring aya di Susan, di jero karaton, anu aya di propinsi Elam; sarta sim kuring ningali dina hiji titingalian, jeung sim kuring aya di sisi walungan Ulai. Daniel 8:2.

Daniél nampi hiji tetenjoan anu ngagambarkeun tetenjoan ngeunaan dua rébu lima ratus dua puluh taun sajarah nubuat nalika anjeunna aya di sisi Walungan Hidékel.

Sarta dina poe ka dua puluh opat bulan kahiji, nalika sim kuring aya di sisi walungan gedé, nyaéta Hidékel. Daniel 10:4.

Saterusna Gabriel netelakeun tujuan tina titingalian chazon di Walungan Hiddekel dina ayat kaopat belas.

Ayeuna Kami sumping pikeun ngajadikeun maneh ngartos naon anu bakal tumiba ka bangsamu dina ahir jaman: sabab éta tetenjoan téh masih keur loba poé kénéh. Daniel 10:14.

Panglihatan anu dipasihkeun ku Walungan Ulai nangtukeun “penampakan” Kristus, (keallahan) nalika Anjeunna ngadadak sumping ka Bait-Na dina 22 Oktober 1844. Ieu ngawakilan “keallahan”

asup kana bait kaum Millerite (kamanusaan) dina tanggal éta, pikeun Poé Panebusan, hartina poé “jadi hiji”, anu ngawakilan ngahijina keallahan jeung kamanusaan. Panglihatan anu dipasihkeun ku Walungan Hiddekel nangtukeun naon anu bakal tumiba ka umat Allah (kamanusaan) dina poé-poé panungtungan.

Mimiti tetinggalan ngeunaan “penampakan” éta nyaéta taun 457 SM. Dua ratus dua puluh taun sanggeus mangsa nubuat anu nandaan dipapancakna tempat suci jeung pasukan, anu dimimitian dina taun 677 SM. Ahir tina dua ratus dua puluh taun anu di hijikeun dina titik awal dua tetinggalan éta, ditandaan ku Nu Maha Ajaib Pangitung, anu ogé Nu Maha Ajaib Ahli Basa dina Habakuk 2:20.

Ari PANGERAN aya di Bait-Na anu suci; sakumna bumi sing cicingeun di payuneun Mantenna. Habakkuk 2:20.

Patalina antara kamanusaan jeung ketuhanan, anu dina awalna dilambangkeun ku titik-titik mimiti tina dua nubuat éta, kawanoh dina tungtung-tungtungna anu silih patepung ku pasal jeung ayat anu ngajelaskeun mucunghulna ketuhanan anu ujug-ujug sumping ka Bait Allah anu geus Anjeunna ngadegkeun salila opat puluh genep taun, dimimitian dina waktu ahir taun 1798, sarta dipungkas opat puluh genep taun ti harita, dina 22 Oktober 1844.

Naha maraneh aranjeun teh Bait Allah, jeung yen Roh Allah cicing di jero aranjeun? Lamun aya jalma nu ngaruksak Bait Allah, eta jalma bakal dibinasakeun ku Allah; sabab Bait Allah teh suci, jeung bait eta nya eta aranjeun. 1 Korinta 3:16, 17.

Dina 22 Oktober 1844, saluyu jeung visi ngeunaan “penampakan”, Habakuk ngidentifikasi yén Gusti aya di Bait-Na anu suci. Anjeunna geus ngadegkeun deui bait anu kungsi diruksak jeung diinjak-injak salila dua rébu lima ratus dua puluh taun, dina opat puluh genep taun.

Jeung nyarita ka anjeunna, saur, Kieu timbalan PANGERAN Nu Maha Kawasa, saur-Na: “Tingal, éta jalma anu ngaran-Na CANGKORANG; sarta Anjeunna bakal tumuwuh ti tempat-Na, sarta Anjeunna bakal ngawangun Bait PANGERAN. Enya, Anjeunna anu bakal ngawangun Bait PANGERAN; sarta Anjeunna bakal nanggung kamulyaan, sarta bakal linggih jeung marentah dina tahta-Na; sarta Anjeunna bakal jadi imam dina tahta-Na; sarta musyawarah karapihan bakal aya di antara maranéhna duaan.” Jeung makuta-makuta éta bakal jadi panginget di jero Bait PANGERAN pikeun Helem, jeung pikeun Tobijah, jeung pikeun Yedaiah, jeung pikeun Hen putra Sepania. Jeung jalma-jalma anu jauh bakal datang sarta ngawangun di jero Bait PANGERAN, sarta maranéh baris nyaho yén PANGERAN Nu Maha Kawasa parantos ngutus kami ka maranéh. Jeung ieu bakal kajadian, lamun maranéh enya-nya nurut kana sora PANGERAN Allah maranéh. Jakaria 6:12–15.

Dina Yohanes 2:20, sanggeus Kristus nyucikeun Bait Allah, anu numutkeun Sister White mangrupa panggenapan tina Maleakhi pasal tilu, sakumaha ogé 22 Oktober 1844, Utusan Perjangjian teh ujug-ujug sumping ka Bait-Na.

Yesus ngawaler sarta ngandika ka maranehna, “Runtuhkeun ieu Bait Allah, sarta dina tilu poe Kami baris ngadegkeunana deui.” Ku sabab eta urang Yahudi ngalahir, “Opat puluh genep

taun ieu Bait Allah diwangun, ari Anjeun rek ngadegkeunana deui dina tilu poe?” Tapi anu diucapkeun ku Anjeunna teh ngeunaan bait awak-Na. Yohanes 2:19–20.

Pikeun ngagenepan Maleakhi pasal tilu, Kristus ngadadak sumping ka Bait-Na nalika Anjeunna ngabersihan bait dina awal palayanan-Na dina Yohanes pasal dua, anu ngalambangkeun 22 Oktober 1844. Pambersihan bait ku Kristus dina Yohanes pasal dua, jeung 22 Oktober 1844, nya éta hiji panggenepan tina Maleakhi pasal tilu. Dina Yohanes pasal DUA jeung ayat DUA PULUH, urang dibéjaan yén bait manusa geus diadegkeun salila opat puluh genep taun, jeung bait ilahi dihudangkeun deui dina tilu poé. Bait manusa ngan ukur jadi “bait suci”-na Habakuk lamun kailahian ngadadak sumping ka jerona, sakumaha anu kajadian dina 22 Oktober 1844, sabab kailahian anu ngahiji jeung kamanusaan henteu dosa. Tetenjoan ngeunaan dua walungan gedé di Sinear ngawakilan bebeneran yén kamanusaan anu ngahiji jeung kailahian henteu dosa.

Urang baris neraskeun tinimbangan urang ngeunaan ayat ka opat puluh tina Daniel pasal sabelas dina artikel salajengna.

Aranjeun oge, minangka batu-batu hirup, keur diwangun jadi hiji imah rohani, hiji imam-imam suci, pikeun ngurbankeun kurban-kurban rohani, anu katarima ku Allah ku jalan Yesus Kristus. 1 Petrus 2:5.